

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

16. NEDELJA MED LETOM - 19. julij 2020

Arsenij Veliki, puščavnik

Ob 8.00: za žive in pokojne župljane

Ob 10.00: + starši Stanislav in Emilija Elikan, p.n. sina Janeza z družino

Ponedeljek: 20. 7. 2020

Marjeta Antiohijska, mučenka

Ob 18.30: ob godu za zdravje, Božje varstvo in blagoslov v družini

Torek: 21. 7. 2020

Lovrenc iz Brindisija, duhovnik, cerkveni učitelj

Ob 18.30: + Martina Bertonec, ob rojstnem dnevu

Sreda: 22. 7. 2020

Marija Magdalena, svetopisemska žena

Ob 7.00: + Mirko Koprek

Četrtek: 23. 7. 2020

Brigita Švedska, redovnica, sozavetnica Evrope

Ob 18.30: + Franc Skubic, obletna

Petek: 24. 7. 2020

Krištof, mučenec; spomin Marije Pomočnice kristjanov

Ob 18.30: + Marija Kastelic, obletna

Sobota: 25. 7. 2020

Jakob Starejši, apostol

Ob 18.30: + Marija Okorn-Adamčeva, po namenu Aktiva podeželskih žena

17. NEDELJA MED LETOM - Krištofova nedelja - 26. julij 2020

Joahim in Ana, starši Device Marije

Ob 8.00: + Dani Zrnec, ob godu, po namenu Lojzeta Horvat

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

Župnija
Sv. Simona in Juda Tadeja
Ljubljana Rudnik

OZNANILA

Od 19. do 26. julija 2020

Tri prilike (Mt 13,24-43) o nebeškem kraljestvu poslušamo na današnjo nedeljo. Dve je lahko razumeti: Božje kraljestvo se začne majhno kakor gorčično zrno in zraste v mogočno drevo. Je neopazno kakor kvas in prekvasi vse testo. Tretja prilika o dobrem in slabem semenu, o pšenici in ljuljki ni tako preprosta. Slabo seme v nebeškem kraljestvu. Težko verjeti. Proti temu govorijo tudi drastične besede na koncu besedila, kjer je govor o ognjeni peči, joku in škripanju z zobmi. Ne soditi in obsojati je nebeško vedenje in kljub temu nam zemljanom dano za nalogo. Zahtevna naloga, če smo pošteni. Toda če bi tako delali, bi bil kos nebeškega kraljestva na zemlji.

Optimisti vidijo povsod bolj pšenico, pesimisti bolj plevel. In zdi se, da se pesimistično gledanje bolj in bolj uveljavlja. Poglejmo naokoli: Obstaja samo plevel? Ali ni še več dobrote, ljubezni, prizadevanja, poštenih soočenj, potrpežljivosti, prizanašanja: pšenice torej? Ne glejmo samo na plevel!

Jezus razloži, da je moč Božjega kraljestva podobna rastni sposobnosti drobnega gorčičnega semena ali preoblikujoči kakovosti kvasa. Drobnost semena in spore kvasovk imajo dinamično zmožnost spreminjanja, ki ni sorazmerna z njihovo velikostjo. Z obema prisposodobama nas Jezus povabi k zaupanju našim notranjim močem in moči Svetega Duha. Vsak od nas je lahko gibalo sprememb v našem svetu. Dobro seme. Kvas. Pšenica.

Tako smo povabljeni, da uporabljamo svoje moči za graditev Božjega kraljestva - in se izognemo nevarnosti, da bi tudi sami postali plevel. Jezus nas uči, naj bomo potrpežljivi z nejasnostmi življenja in z ljudmi, drugačnimi od nas. Naj se učimo čudenja in ponižnosti do celotne skupnosti našega planeta - Božjega stvarstva - kar je danes posebej aktualno in kot nas spomni Jezus na moč semena in kvasa in pšenice. Če opazujemo žitna polja, kako se pozibavajo v vetru in ptice, ki gnezdiijo na vejah in vonjamo pečen kruh - ali ni to ozdraviljujoče in velikodušno po svoji naravi. Jezus uporabi še drugo čudovito podobo iz naravnega okolja, ko zaključuje evangelij: "Pravični se bodo svetili kakor sonce v kraljestvu svojega Očeta". Bodimo dobro seme. Kvas. Pšenica. Sonce. Torej življenje in upanje.

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; **GSM:** 041/515 030; **Splet:** www.zupnijarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

Prihodnja nedelja je Krištofova nedelja. Vsakoletno geslo te nedelje se glasi: *Moj dar Boga slavi za vse prevožene poti, zato z veseljem darujem in življenja rešujem.*

Da naša dobrota rešuje življenja, to se pokaže vsako leto ob Krištofovi nedelji in na naši varni vožnji. Bogu hvala. Njega bomo pri obeh mašah znova prosili za varstvo in spremstvo na vseh naših poteh. Po vsaki maši bom blagoslovil vaša vozila, vi pa boste lahko vznamenje hvaležnosti za srečno prevožene kilometre oddali svoj dar za nakup misijonarskih vozil. Sveti Krištof naj še naprej posreduje za nas, da srečno pridemo do cilja in nazaj domov, nekoč pa v nebeško domovino.

Molitev ne pomaga uresničiti želja, ampak doumeti življenje in njegovo upanje (Rim 8,26-27)

Z molitvijo je stvar takšna. Tukaj, v cerkvi, se zdi sorazmerno preprosta. Poslušamo liturgična besedila in na koncu rečemo Amen. Skupaj molimo znane molitve, veroizpoved in očenaš. Težje je, kadar smo sami z Bogom. Kako molimo takrat? O čem se pogovarjate z Bogom?

Pogosto molimo, da bi vse delovalo tako, kakor si želimo. Prosim, da bi bil povsod mir, zemlja brez nesreč ... Prosim za osebni blagor, blagor družin in blaginjo naše države. Prosim, da bi bili uslišani.

In potem pride Pavel v berilu in piše: *“Saj niti ne vemo, kako je treba za kaj moliti”* (Rim 8,26b). Ali Pavel res ne ve, za kaj naj moliti? Nima nobenih problemov za razrešiti - pri sebi, v njegovih skupnostih, v svetu? Ni ničesar, kar bi hotel v svojem življenju spremeniti, izboljšati? Nima ljudi, za katere bi lahko ali hotel moliti?

Če pogledamo Pavlovo življenje, vidimo, da ni brez problemov, ki naj jih prinese pred Boga in si izprosi njihovo rešitev. V skupnostih, ki jih je Pavel ustanovil, nastaja vedno znova prepir. Poleg tega doživlja veliko fizičnega trpljenja. V pismu Korinčanom piše, da trpi hujše napore kot drugi, hujše ječe, večkrat je bil v smrtnih nevarnostih od različnih ljudi in na različnih krajih, lačen, žejen, v mrazu in goloti (...). Judje so ga topli, bičali, kamnali (2 Kor 11,23sledi). Vrhu tega mora prenašati svojo bolezen ali prizadetost (morda epilepsijo). Govori o “trnu”, ki tiči v njegovem “mesu” (2 Kor 12,7). Tukaj bi bilo umestno moliti za konec vseh teh nadlog: “Gospod, izpelji me iz smrtne nevarnosti, ozdravi me, osvobodi me!”

Očitno Pavel pričakuje od molitve nekaj več kot takojšnjo odpravo težav. Njegova molitev ni strategija, kako bi uresničil svoje želje. Pavel je doživel, da molitev v mnogih primerih tako ne deluje. Ve, da pri molitvi gre za nekaj drugega.

Kdor moli, mora prehajati skozi različne faze. Na začetku je večinoma prošnja Bogu, naj spremeni neugodno situacijo. Pogosto izkušamo, da ta ni uslišana. Prijatelji umirajo, zakonci se ločujejo, denarne stiske ostajajo, korona se širi ... Sprašujemo se, kaj molitev sploh prinaša? Ali nimamo morda dovolj vere? Ali se molitev izplača? Ali smo prezgodaj odnehali moliti?

Če potem nadaljujemo z molitvijo, nas lahko ta spreminja. Če vztrajamo v molitvi, bomo doumeli, kaj pravzaprav pričakujemo. Kaj pričakujemo, če se naši načrti za življenje ne bodo uresničili? V molitvi lahko naše upanje in želje preciziramo. Morda molimo za bolno osebo, da bi boljše prenašala svoje stanje; da bi se naučili shajati z neuspehi. V molitvi raziskujemo svoje upanje in želje, da bi doumeli svoje življenje in življenje drugih globlje razumeli. Tega ne počnemo v brezračnem prostoru. To počnemo v veri, da je **Nekdo**, ki nas posluša. Tudi če ne slišimo nobenega izrazitega odgovora, vemo, da je **Bog tukaj**. On posluša našo molitev. Verjame, da se naša molitev ne izgubi v kjerkoli, ampak dospe do Boga.

Pri tem smemo tudi potožiti, se pritoževati, prepirati; to so nam že psalmi pokazali. Molitev nam pomaga življenje obvladati in urediti, kadar ne teče tako, kakor si želimo. In **so** stvari na svetu, ki niso takšne, kakršne si želimo.

Molitev nam pomaga tudi takrat, kadar “nič ne prinese”. Lahko opazimo, da imajo stvari vrednost tudi takrat, kadar se zdi, da ničesar ne prinesejo. Pri molitvi lahko izkusimo, da naše življenje končno ni v naših rokah. Zaradi tega smemo naše probleme čisto zavestno položiti v Božje roke.

Pavel gre še korak naprej in pravi, da pravzaprav niti ne vemo, kako je treba za kaj moliti. Zato je pomembno, da se prepustimo Bogu, da smo enostavno pred Njim. On sam prevzame molitev za nas: *“Duh prihaja na pomoč naši slabotnosti in posreduje za nas v skladu z Božjo voljo”* (prim. Rim 8,26-27). Učimo se tako moliti.

“Polóži svoje uho na zemljo, potem je drugo odprto v nebo”.

Ko Jezus poziva poslušalce, naj natančno prisluhnejo, velja to predvsem zemeljskemu dogajanju. Ko jih z enim primerom za drugim vodi v zemeljsko resničnost (gorčično seme, kvas, pšenica in ljujka), ki jo poznajo, se jim odpira resničnost, ki se skriva za stvarmi, za njihovimi izkušnjami in vsakodnevnimi dogodki. Jezus jim na eno uho govori o tem, čemur lahko iz lastne izkušnje naravnega okolja sledijo, hkrati pa nagiba pozornost drugega ušesa na oznanilo o Božjem kraljestvu, ki je že nastopilo in raste. **Upanje!**

